

Svend Åge Ellefsen — Vágoyggjin og farmaskip

Svend Åge Ellefsen hevur verið frammí í Dagblaðnum fleiri ferðir síðstu tíðina og reypað av, hvat bleiv gjørt fyri Vágoynnu undir sambands- og fólkaflokslandsstýrinum, og hevur hann jamrað um alt tað, sum nú ikki verður gjørt, at alt nú gongur nítur eftir bakka.

Hvat bleiv so gjørt undir síðsta landsstýri vesturi í Vágum? Jú, trolarar komu til oynna; hesir trolarar vóru av sovørðari beskaftinheit, at onga staðni í Føroyum uttan í Vágoynni (undir borgargligum stýri og við Ellefsen) høvdu teir nakran møguleika fyri at klára seg; her bleiv jonglerað við kvotum, fiskasløgum o.ø., sum tað lottarispæl tað heila var, og úrslitið kenna vit.

»Kovan« reypar hann eisini av. »Kovin« er avgjørt eitt gott tiltak, men hann hevur havt, og hevur stórtugt stórar figgarligar trupulleikar.

Javnaðarmenn kunnu eisini seta nógv í gongd bæði á sjógv og landi, men vit vilja helst tryggja okkum, at tað hevur ein veruligan møguleika fyri at klára seg. Og at fara so vítt sum Svend Åge Ellefsen, at reypa sær av «líkum óhepnem tiltekum», tað kunnu bert fólkafloksfanatistar gera.

Vegagerðini í oynni er hann ógiltiga stoltur av. Vegagerð bleiv framd eisini í øðrum valdøðum undir síðsta landsstýri, og tað í størri mál enn í valdøðinum hjá Sv. A. Ellefsen.

Bergholið til Gásadals er útsett eitt sindur. Gásadalsskúli sum heild er ikki vilt begeistrað fyri at fáa alt tað nýggja sum eitt skot inn á kroppin á sær. Tey vilja tilvenjast spakuliga, hava góða tíð at kapa útvalkingin, tey vilja helst ikki missa

fótastí í einari sunnari tilveru.

Ein gásadalssmaður skrivar av og á í Dagblaðið um at skunda undir bergholsgerðina; gásadalssmaðurin leggur navn til greinina, men hvør, ið skrivað hevur, tað veit best Sv. A. Ellefsen.

Mykinesmenn fáa onga fergu, harmast hann yvir. Tak tú, Sv. A. Ellefsen, og spyr skiparan á »Súlun« hvussu ferðamyndir ið við hesum skipi millum Sørvág og Mykines hevur verið í ár. Tað er hendingsferð, tað er ein einstakur mykinesmaður við hesum skipi, tá ið teir skulu av oynni, fara teir við »Tyriluni«. Men »Súlun« er so at siga í heilum teir 3-4 summarmánaðarnar full av útlendingum, av teimum vit kalla krabbagággur. Hesir ferðast á deksplássi millum lond, túmla seg vestur til Vágarnar, hava sjálvir proviantin við til Mykinesar, búgva í teltum har, og leggja ongar pengar eftir seg nakrastáðni her á landi.

At spendera nýggja ferju og nýggja atlogubryggju fyri nógvir milliónir í oynni til slikt slag av turistum máttu sjálvt fólkafloksmenn hildið verið óforsvarligt. So kemur mykinesmaður, limur í sáknarstýrinum har, við villileiðandi upplýsingum í bløðnum um, at »Súlun« lekur sum soldið, men Skipasýnið hevur í aftursvari í bløðnum vist hesum pástandi aftur sum ósannan.

»30 vágamenn sleptir upp á fjall« ljóðar ein yvirskrift í Dagblaðnum til grein hjá Svend Åge Ellefsen. Hesir 30 vágamenn, allir úr Sandavági og Miðvági, ætlaðu at keypa 2 farmaskip. Tey ætlaðu at keypa, uttan at betala eitt oyra sjálvir. Ein undarligur máti at keypa uppá,

at onga sær virði, og hvørki arbeiða ella betala fyri tey. Hetta bleiv praktiserað undir undanfarna landsstýri, men nú verandi landsstýri segði við røttum nei til at stuðla sliki.

Annars hava vit aktuel dømi í høvuðsstaðnum um, hvussu farmaskipareidarar roynast í paradisinum hjá tí kapitalistisku samfelagsskipanini. Reiðararnir har royna at reka hvønn annan á gravarbakkan, har virkar junglulógin í sinum upprunaliga líki.

Herfyri bænaðu og bóðu fólkafloksmenn á rístandi knømt tað almenna um at hjálpa Liðartindi; sjálvt Dagblaðsstjórnin offraði leiðaran í blaði sinum uppá hesa biddara- og kanossa-gongd til tað almenna.

Óðrvisi munnbóru hesir garpar seg fyri 4-5 árum síðani. Tað almenna »javnaðurin« bleiv tá dømt til heljar, tí tað dittaði sær at umhuga at fáa skil á farmaskipasliggingini.

Slikan villmannaleik kann bert ein viss typa av fólkafloksmonnum fremja. Tey eru at sammeta við snultarar á einari sunnari organisimu, og samfelagis- leppur sær best av við hesi skaðadýri við at hava sosialistiskt stýri, so sum vit hava tað í okkara landi í dag, og so sum tað skjótt verður í øllum framkomnum londum.

Sosialistur

P.S. Nú ið Trader Line biður tað almenna um hjálptil »Liðartind« eigur landið at hjálpa reiðaranum burtur úr tí ringu støðu tað er i, og tað gerst bert upp á ein hátt — tað almenna yvirtekur »Liðartind«.

meir.

Hetta skal ikki skiljast sum ein ábreiðsla til nakran einstakan ið var við at fáa handan nýföðingun upp at standa. Skundur var í øllum eftir föðingina. Alvin mátti heimaðoyast og fekk navn »Teldudrongurin í Kelduni«.

Vónandi fær hann ikki allar tær mongu barnasjúkurnar. Eftir er at ynskja, at hann fær vísdomsjakslarnar bæði skjótt og nógvur.

Tað má tað nakað av skili vera í øllum galskapi!

Takk fyri upptøkuna.

Vágur tann 7/10-85
Hentzar Joensen

Ein áttala

Viðv.: Landsstýrisins sosiala vanrøkt av fiski- og útróðrarmonnum og familjum teirra.

Enn eina ferð hevur landsstýrið latið fiskimenn, útróðarmenn, bátseigarar og skipaeigarar verið svartiper, nú fjøra er í landskassanum.

Í einum samfelag, sum hevur ein vinnustruktur sum okkara, verða altíð stór útsving í peningatilgongd landskassans. Hetta førir við sær, at til tíðir sansar at — og so ma vera.

Men tað er sitandi landsstýri, og bara sitandi landsstýri, sum ræður fyri hvussu innkomni peningurin verður útdældur. Sitandi landsstýri ræður sostatt fyri hvør, ið sansast skal fastast at.

Okkara vinnulivsstrukturur er soleiðis uppbyggdur, at fiskimenn, útróðarmenn, bátseigarar og skipaeigarar fáa ein munandi part av teirra útkomu sum afturbering úr landskassanum um lønjarvningargrunnin.

Tað sýnist, sum landsstýrið metir hesa afturbering at vera eina gávu, ið lætt kann biðast við at útgjalda til flóð aftur er í landskassanum.

Góðu menn, so er ikki. Her er talan um sjálvt livs- og vinnugrundarlagið hjá manning og førur.

Fyri at hesi orð ikki skulu standa einsamøll, sum ein pástandur, loyva vit okkum at viðleggja tvinni skjøl, sum visa hvussu stórar partur av afturberingini beinleiðis fer til dagligt breyð. Harumframt verður vist hvussu neyðug afturberingin er hjá førunum, fyri at fáa endurnar at røkka saman.

Við hesum fáu orðum loyvir Framburðs- og Fiskivinnuflokkurin sær

at áttala at fiskivinnan á sjónum altíð skal vera harmonikan, tá fjøra er í landskassanum. Helst finnst tað aðrir sektorar í okkara samfelag, ið lættari kundu umvera peningin ella ein part av peninginum úr landskassanum eina tíð.

Ella hvat við at lata peningamangulin skifta millum teir minst átrókandi og minst livsneyðugu sektorarnar. Til dømis ein mánaða hvør.

At enda loyvir flokkurin sær at heita á landsstýrið um beinanvegin at finna ein útveg fyri at fáa góldið lønjarvningargrunninum ta eftirstøðu, sum nú gongur við rúkandi ferð inni fjórða mánaða.

At enda kann verða nevnt, at tað dømið sum er hjálaga í skjølunum I og II eru frá miðal fari. Vit leggja inni við tølum fyri 20 tonsara, sum eiga um 1/4 millión krónur tilgøðar hjá lønjarvningargrunninum. Nevniliga rakstrarstudningur 112.000, manningarstudning (prisiskoyti) knappar 100.000 krónur umframt nakað av minstaforvinningsi.

Enn eina ferð: Gerið nakað munagott fyri at fáa hetta blóðskeiva órættvisi rættað.

Tórshavn, 7. okt. 1985

Vegna Framburðs- og Fiskivinnuflokkin

Adolf V. Hansen

floksformaður

SKJAL I

Kvartalsuppgærd

Fyri størri útróðrarbát (3. kvartal 1985)

Inntøkur:	
Sola av fiski	327.000,-
Rakstrarstudningur	64.000,-
	391.000,-

Kunngerð

Við hesum verður gjørt kunngjort, at grótbrotið undir Sandvíkarhalla á Hvítanesi nú er ogn Tórshavnar Kommunuu.

Einki grót má takast úr brotinum uttan eftir avtalu við býarverkfrøðingin.

Tórshavnar Býráð

Útreiðslur:

Agn	50.000,-
Egning	56.000,-
Hýrur	90.000,-
Eykapartar (yvirmenn)	20.000,-
Proviantur	6.000,-
Ísur	5.000,-
Olja	32.000,-
Reiðskapur	30.000,-
Tryggingar	25.000,-
Rentur	60.000,-
Avdrag	50.000,-
	424.000,-

Hall	33.000,-
Ikkí goldin rakstrarstudningur	64.000,-
Manglandi likvitetur	97.000,-

harav tey 64.000 stava frá ógoldnum rakstrarstudningi.

SKJAL II

Manningarøgn og útgjald í 3 mánaðir

At býta í 6 partar eru (si skjal 6)	90.000,-
Í part	15.000,-
Minstalon/minstforvinnur	11.500,-
Prisiskoyti/afturbering	10.200,-
Samlað forvunnin inntøka	36.600,-

Útgjalding: forvunnið í alt

tó minus minstaforv.	11.500
og prisiskoyti	10.200
	21.700
Bruttoútgjald minus skatt 40%	6.000
Nettóútgjald	9.000

Ella kr. 3.000 pr. mánað til ljós, varma, húsaleigu, klæðir, telefon, sjúkrekassa, mat o.s.fr.

Til familju uppá 5 fólk, svarar hetta til kr. 20,- skrivað krónur tjúgu pr. dag pr. persón.

Ella við øðrum orðum: ikki til mat, tiansheldur til nakað annað.

Skattamál

Í Brestirskvæði verður sagt, at ongin skul so ungum alva bragdarhugin forða.

Rætt er nokk eisini tað. Hesir báðir hugar, bragdarhugur og arbeiðshugur týkjast mæi í hvussu so er at hava stóran felagskap.

Ofra sær ein, at nøkur vilja vera við, at ein skal gjalda sin skatt við gleði.

Eg ið hvussu so er, fari at ivast í hesum.

Seinasta vikuskifti fekk eg vitjan av einum abbasoni minum. Og helt hann fyrri: »Abbin ikki fekk egmeira hesa útgjalding-

ina enn 612,00 kr. útgjald ið av 1225,00 kr.«

Nú er tað at siga, at drongurin verður 15 ár áttanda í næsta mánað. Annars væl útlopin eftir aldrinum.

Sum vit øll vita, so fær ein hálva lön til 15 ára føðingardagin. Tá hækka lönin til 3/4 timalön. Hetta er alt rætt, og kanska rimiligt. Tað er sáttmálabundið. Men álvarar. Fyrst at arbeiða fyrri 1/2 lön, og so aftur fer hin helmingurin, ið tá er eftir, til skatt. Um hatta ikki er at drepa arbeiðshugin, tá vil eg ikki vita

FERÐSLUTRYGD

er at fara yvirum bert undir grønum ljósi